

Dokument nr. 8:88

(2003-2004)

Privat forslag fra stortingsrepresentantene Audun Bjørlo Lysbakken, Åsa Elvik og Heikki Holmås

Forslag fra stortingsrepresentantene Audun Bjørlo Lysbakken, Åsa Elvik og Heikki Holmås om aleneboende og aleneforsørgeres levekår, og mulige tiltak for å bedre disse

Til Stortinget

BAKGRUNN

En stadig større del av befolkningen er aleneboere. Ifølge Statistisk sentralbyrås (SSBs) folke- og bolig telling 2001 (FOB2001) kan om lag 740 000 mennesker regnes som aleneboende i Norge. 1/3 av landets husholdninger består av bare én person. Særlig i de store byene er det mange enpersonhusholdninger. I Oslo bor over en fjerdedel av befolkningen alene. Det er særlig mange aleneboende i aldersgruppen 20-29 år og blant de over 70 år. Unge aleneboende er overrepresentert blant permanent fattige. Ser man bort fra studenter, formuende og innvandrere med ikke-vestlig bakgrunn i gruppen med vedvarende lav inntekt i Oslo, viser statistikken at mer enn fire av ti personer tilhører gruppen aleneboende under 45 år.

Aleneboende har merutgifter på en rekke områder i forhold til husholdninger med to inntekter. Ifølge Statistisk sentralbyrå vil én person bruke 100 000 kroner på å oppnå tilsvarende standard for livsopphold som koster en topersonshusholdning 140 000 kroner. Statens institutt for forbruksforskning (SI-FO) forskning på området konkluderer med at aleneboende har en merkostnad på over 4 000 kroner i måneden i gjennomsnittlige utgifter i forhold til topersonhusholdninger. Særlig kan det være vanskelig for

éninntektshusholdninger å komme seg inn på boligmarkedet. En del typer avgifter som ikke betales etter faktisk forbruk, gir også aleneboende større utgifter enn personer i topersonhusholdninger.

Gruppen aleneboende er en svært uensartet gruppe, og en rekke andre forhold enn boform vil være avgjørende for den økonomiske situasjonen til mennesker i denne gruppen. Boform er likevel et viktig spørsmål i fordelingspolitikken. Det er derfor av betydning å få økt innsikt i hvordan politiske tiltak på ulike områder slår ut for de mange som bor alene. Særlig boligpolitikken, innretningen på offentlige velferdstjenester, arbeidsmarkedspolitikken og studiefinansierings- og pensjonsordninger vil være viktige her. De siste årene er det ikke foretatt utredninger i offentlig regi som fokuserer spesielt på aleneboendes levekår. Det bør derfor lages en stortingsmelding om aleneboendes levekår, hvor ulike politiske tiltak rettet inn mot denne gruppen kan vurderes. Det er i tillegg naturlig at en slik melding ser nærmere på aleneforsørgerens situasjon, siden disse vil møte mange av de samme problemstillingene som mennesker som bor alene har.

FORSLAG

På denne bakgrunn fremmes følgende

f o r s l a g :

Stortinget ber Regjeringen legge fram en stortingsmelding om aleneboende og aleneforsørgeres levekår, og mulige tiltak for å bedre disse.

17. juni 2004